

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Milady Haplové a soudkyň JUDr. Evy Lukotkové a JUDr. Jany Kubenové ve věci žalobce: **Z. X.**, nar., státní příslušnost Čínská lidová republika, zast. Mgr. Martinou Šamlotovou, advokátkou se sídlem Příkop 8, 602 00 Brno, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 17. 10. 2013, č. j. MV-25057-3/SO/sen-2013,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovaná **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou žalobou žalobce brojil proti rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 17. 10. 2013, č. j. MV-25057-3/SO/sen-2013, kterým žalovaná podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád) zamítla odvolání žalobce proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, Odboru azylové a migrační politiky (dále též správní orgán prvního stupně) ze dne 14.1.2013, č. j. OAM-15896-35/PP-2011 a toto rozhodnutí potvrdila.

Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně byla zamítnuta žádost účastníka řízení o povolení k přechodnému pobytu na území ČR podle § 87b odst. 1 zákona o pobytu cizinců pro účel pobytu „rodinný příslušník občana ČR“ ve spojení s § 15a téhož zákona, neboť

účastník řízení není rodinným příslušníkem občana EU a podle § 87e odst. 1 písm. c) téhož zákona se účastník řízení dopustil obcházení zákona s cílem získat povolení k přechodnému pobytu na území.

Žalobce ve včas podané žalobě namítá nezákonnost rozhodnutí žalované, kterou spatřuje v tom, že správní orgán I. stupně i žalovaný posuzovaly vedle žádosti žalobce také oprávněnost pobytu samotného rodinného příslušníka žalobce – státního občana ČR – nezletilé Y. L. Nechápe, jak se problematika účelového otcovství týká řízení o jeho žádosti, neboť žalovaný dospěl k závěru, že žalobce je skutečným otcem nezletilé Y. L., státní příslušnice ČR a nejedná se proto o účelové otcovství. V souvislosti se skutečným otcovstvím a existencí vazby na rodinného příslušníka, který je občanem ČR poukázal na ust. § 2 odst. 2, 4 správního řádu, s nimiž správní orgány postupovaly v rozporu, když rozhodly zamítavě o žádosti, resp. odvolání žalobce s poukazem na možný rozpor s veřejným zájmem. Navrhl soudu, aby žalobě přiznal odkladný účinek. Již v odvolání namítl nesprávné posouzení věci, k žádosti ze dne 21.12.2011 přiložil rodný list nezl. Y. L., nar., osvědčení o jejím státním občanství ČR, oddací list ze dne 14.7.2011, potvrzující uzavření manželství mezi žalobcem a matkou nezletilé, doklad rodinného příslušníka ČR, v němž matka nezletilé stvrzuje, že žalobce je biologickým otcem nezletilé, otcovství šetří Nejvyšší státní zastupitelství ve věci popření otcovství vůči matrikovému otci Lukáši Jackovi a uvedla, že žalobce žil s nezletilou v letech 2005 – 2007 na území Čínské lidové republiky a nezletilá ho vnímá jako svého otce. Žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí i rozhodnutí správního orgánu prvního stupně zrušil a vrátil věc správnímu orgánu k dalšímu řízení.

Žalovaná ve vyjádření uvedla, že proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně podal žalobce blanketní odvolání, které ani přes výzvu k odstranění vad odvolání do dne rozhodnutí žalované neodůvodnil. Správní orgán I. stupně vyžádal od Krajského státního zastupitelství v Brně informace o podaném návrhu na popření otcovství nezletilé, do protokolu sepsaného tímto orgánem manželka žalobce uvedla, že otcem nezletilé je žalobce, matrikového otce viděla pouze při souhlasném prohlášení o určení otcovství, k němuž došlo 10 měsíců po narození nezletilé. Tento krok označila za účelový, protože v ČLR bylo v té době povoleno mít pouze jedno dítě a oni chtěli dvě. Dále žalovaná zjistila, že účastníkovi řízení bylo vydáno rozhodnutí o správním vyhoštění z území ČR s dobou na 5 let a byl zařazen do evidence nežádoucích osob do 6.1.2010. Ze spisového materiálu vyplývá, že v rodném listě nezletilé Y. L., je uveden jako otec L. J. V žádosti žalobce uvedl, že je biologickým otcem nezletilé, s níž několik roků žil společně v ČLR. Shora uvedené jednání není v souladu s veřejným zájmem, když matka a tvrzený otec jsou státními příslušníky třetího státu, žádající o povolení k pobytu na území ČR za účelem soužití s dítětem, které získalo české státní občanství, díky účelovému zapsání občana EU do rodného listu nezletilé Y. L., když tuto účelovost přímo uváděli. Žalovaná odkázala na rozsudek Městského soudu v Praze, č.j. 3 A 18/2010-58, kde soud vyslovil, že účelové otcovství ve svém důsledku plní stejnou funkci jako účelové manželství a to získat na území ČR pobyt a další pobyt legalizovat. Znamená to v podstatě obcházení zákona. S ohledem na uvedené skutečnosti žalovaná navrhla, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s. ř. s.), osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68, § 70 s. ř. s.).

Žaloba byla přezkoumána v mezích žalobních bodů včetně řízení předcházejícího vydání, přičemž soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1, 2 s. ř. s.).

Žalobce žádal ve věci nařízení jednání, k nařízenému jednání 22.3.2016 se omluvil, k jednání dne 31.3.2016 se rovněž omluvil, stejně jako žalovaná s tím, aby bylo ve věci rozhodnuto bez jejich účasti.

Návrh na přiznání odkladného účinku žaloby vzal zpět podáním ze dne 4.12.2013.

Žaloba není důvodná.

Úkolem soudu v řízení bylo přezkoumat, zda správní orgán pochybil, pokud nevyhověl žádosti žalobce ze dne 21.12.2011 o povolení k přechodnému pobytu na území ČR podle § 87b odst. 1 zákona o pobytu cizinců jako rodinnému příslušníku občana ČR. Svou žádost doložil listinami uvedenými shora a na základě prohlášení matky nezl. Y. L. a svého tvrzení tvrdil, že je biologickým otcem Y. L., i když v rodném listě nezletilý je uveden otec L. J. Na základě biologického otcovství se žádostí domáhal o povolení k přechodnému pobytu za účelem soužití s nezl. Y. L., občankou ČR. Ve správním řízení nepopřel žádné skutečnosti týkající se obsahu příloh k podané žádosti, nenavrhoval dokazování v odvolacím správním řízení a neučinil tak ani v žalobě. Řízení o popření otcovství nebylo Krajským zastupitelstvím v Brně zahájeno, neboť podnět byl odložen.

V rámci možné aplikace ust. § 87b odst. 1 zákona o pobytu cizinců správní orgán a žalovaná v řízení o vydání povolení k přechodnému pobytu zkoumaly, zda přichází u žalobce v úvahu postavení rodinného příslušníka občana EU podle § 15a odst. 3 písm. b) zákona o pobytu cizinců. V napadeném rozhodnutí uvedená ustanovení i směrnici Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES v čl. 2 bod 2 a v čl. 3 žalovaná cituje a ve svém rozhodnutí poukázala na to, že při rozhodování o udělení práva přechodného pobytu je nutno posoudit všechny okolnosti individuálního případu z kompletního spisového materiálu, který v projednávané věci k dispozici byl. V projednávané věci správní orgán i žalovaná dospěly ke správnému právnímu závěru, že jednání žalobce v roce 2003, kdy pro nezletilou Y. L. získal otcovství souhlasným prohlášením občana EU, státního občana ČR je v rozporu s veřejným zájmem, neboť zcela jasně šlo o účelové zapsání občana EU do rodného listu nezletilé. Pokud se v současné době žalobce domáhá povolení k přechodnému pobytu na území ČR z důvodu soužití s nezl. Y. L., účelovou státní občanskou ČR, je nutno bez jakýchkoliv pochybností konstatovat, že udělení povolení k přechodnému pobytu by bylo zcela v rozporu s veřejným zájmem a nepochybně neoprávněně získaným povolením k pobytu na území ČR cizími státními příslušníky a konečně i obcházením zákona. Soud dodává, že zjistil ze správního spisu, z obsahu sdělení o průběhu pobytu matky nezletilé na území ČR, že tato po několika žádostech, naposled 19.10.2010 získala nakonec povolení k trvalému pobytu dne 10.12.2010, aniž však bylo učiněno nějaké šetření ve vztahu ke způsobu a možné účelovosti určení otcovství k nezl. Y. L.

Soud se shoduje s posouzením žádosti žalobce o povolení k přechodnému pobytu na území ČR podle § 87b odst. 1 zákona o pobytu cizinců správním orgánem I. stupně i žalovanou, v napadeném rozhodnutí neshledal žádné pochybení a konstatuje, že bylo vydáno v souladu se zákonem.

Na základě shora uvedeného právního posouzení žalobních námitek dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 31. března 2016

JUDr. Milada Haplová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Karolina Marešová